

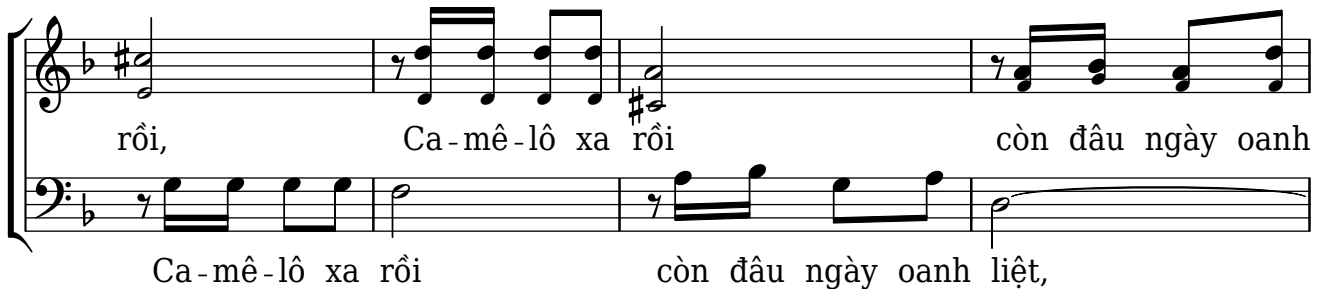
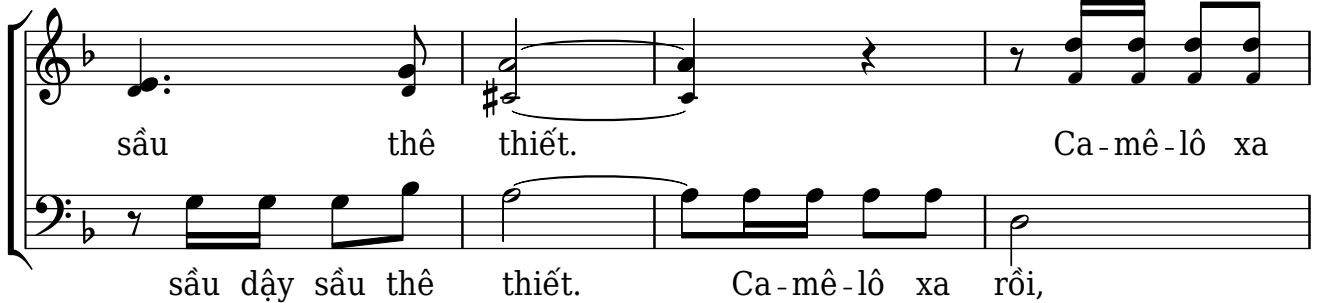
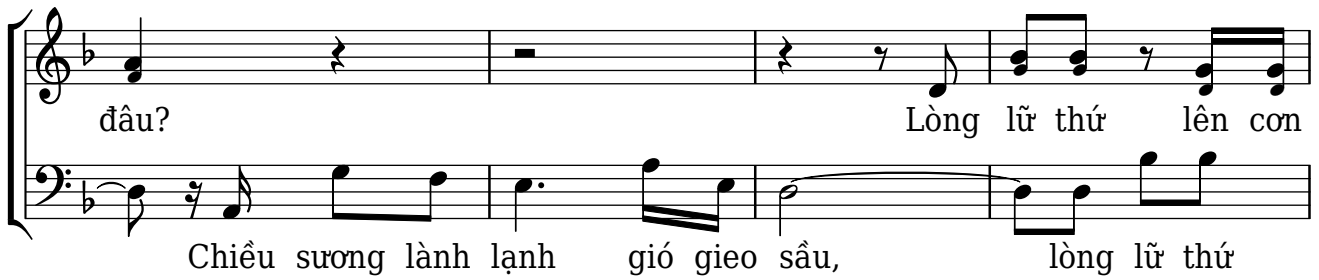
Nỗi Niềm

Ý: Tv. 18-19

Thơ: Lm. Xuân Ly Băng

(Intro)

dầu. Chừ đây cát trắng, cát trắng mênh
 dầu. Một ngày đàn heo hút im lặng trầm lặng mênh

mang. Chừ đây sức yếu mà đàn xa
 mang, một ngày đàn heo hút gầy yếu nẻo đàn xa

xăm. xăm, xa xăm.
 xăm (Đàn) xăm, xa xăm.

(Êlia) Chúa tôi ơi, Chúa tôi ơi! Thôi đã đủ rồi cho tôi về

cõi đời đời phận tôi có tốt hơn người xưa đâu.

Gió hú rừng sâu sương mờ cát trắng.
 Sương mờ cát trắng, cát trắng. Người đi về

Dưới gốc cây Người nằm im lặng. Ơ

đâu, đi về đâu. Thần Chúa dịu dàng đến trong

Ơ (Thiên thần) Con ơi, con

mơ đánh thức tiên tri dậy thần thờ.

ơi! Ngồi lên mà ăn uống này đây bình nước và này đây tấm

bánh. (Đàn) (Người kể) Tiên

tri ăn uống đoạn lại nằm bắt tay lên nghĩ chuyện gần xa.

Ôi ngày huyết lệ, ôi ngày huyết lệ máu đỏ lênh láng suối Ki-sông.

Ôi ngày huyết lệ, ôi ngày tuyết lệ màu đỏ lên tràn suối Ki-sông.

Lửa bời trên trời, lửa đốt thiêu bàn thờ của lễ cháy tan tiêu

Lửa bời trên trời đốt thiêu bàn thờ của lễ cháy tan tiêu

trong tiếng tung hô Vị Chân Chúa. Bao tay đối thủ đứng tiêu điều.
trong tiếng tung hô ý chan hòa. Bao tay địch thủ từng tiêu điều.

(Đàn) (Êlia) Nhớ làm chi cảnh ấy cho lòng nao nao

làm chi nông nổi ấy cho tháng ngày lao đao. (Đàn)

Không, đã thỏa chí anh hào
Không, đã thỏa chí anh hào, thỏa chí anh

cho thiên hạ biết Chúa nào thực hư. (Đàn)
hào cho thiên hạ biết Chúa nào thực hư.

(Người kể) (Thiên thần)
Một lần nữa Thần Chúa lại hiện ra. Ê - li -

a, hỡi Ê-li-a! Này đường còn xa. Ăn đi con kìa bãi cát dài và

